

Ið hvussu so víkir og vendir so vinnur sosialisman!

MEN AFTURHALDIÐ, STORMANNAFLOKKARNIR KUN, NU TARNAD HENNARA ENDALIGA SIGRI, MEN TEIR MEGU AT ENDAN VYIRGEVA SEG.

Hitt besta dómi um sannleikan av hesum hava vit í tí, sum fer fram í Noregi í dag.

Har hava sosialistarnir sitið við ræðið, síðan verðaldarbardagin 1939-45 hasaði av og friðarligar tíðir vórðu aftur á okkara leiðum.

Og teir hava økt um atkvøðutalsitt við hvørt valið.

Noreg lá knasað av krignum. Hin nazistiski hælurin hevði traðk áð alt í sor í Noregi. Og á sjónum var hin veldugi sjó- og farmaskipflostin týndur, so bara ein lítill partur var eftir av honum.

Tað var alt annað enn tesspiligt at fara undir at byggja hetta sorlaða landið upp aftur.

Men í dag er Noregi aftur á fótum og javnbjóðis við tær bestu tjóðirnar í heiminum.

Skipaflostin hevur aldri verið so stórur áður.

Sum monnum kunnugt eydnaðist tað teimum konservativu flokkunum við hjálp av sviki frá teimum nú alt annað enn væl umtóktu fólkasocialistunum at sturtað arbeidarastýrið.

Men fólkasocialistarnar máttu um teir ikki skuldu strikast, vera við at seta arbeidaraflokkinn aftur í háseft.

Forvitnisligt at bita merki í, at tað ið tað borgarliga stýrið varð kroyst eftir eini arbeiddskrá — kroyst av arbeidaraflokkinum — høvdu teir einki val úttan at leggja fram eina arbeiddskrá, sum í høvudshættinum góðtók tann politikk og ta skrá, sum arbeidaraflokkurin hevur bygt landið upp eftir tey árin, hann hevur sitið við ræði.

So sterkur er tann sosialistisk politikkurin her í norðanlondum, at skulu hinir flokkarnir hava minst vón um at kunna liva, megu teir — teir hava ikki annað at velja í — góðtaka høvudsleibarnar í arbeidarapolitikkinum.

Tað er av sonnum atugaligt at siggja, hvussu teir konservativu megu rýma frá øllum sínum skansum, øllum sínum skansum, øllum sínum teorum og góðtak meiri og meiri av teim sosialistisku leiðunum.

Veruleikin er tann, sum ein kendur maður segði, at teir borgarligu flokkarnir megu geva eftir fyrri teirri sosialistisku rørslni, um teir ikki skulu verða heilt strikað út. Teir megu gera stórri og størri part av tí sosialistiska politikkinum til sín politikk fyrri bara at halda ein part av teimum veljarum, teir hava havt.

Vit minnst, at eina ferð, tá Jónas bóndi og nakrir aðrir foroyingar á veg til Føroya yvir Noregi komu inn til hansara mág har í Oslo, tá komu menn inn á politikk, serliga sosialistiskan politikk.

Tá segði mágur Jónas: »Vit kunnu siga, hvørt ið vit vilja men tað kann ikki nokast, at nóg av tí, sum sosialistarnar hava fingið igjøgnumført undir harðastu móðstöðu frá teim borgarligu, t. d.

ta sosialu forsoðina, arbeiddsloysis, trygging og aðrar umskipanir og nýskipanir er nú so avgjort accepterað av teim flokkum, sum legdu allar kreftir í fyrri at forða hesum framtigum. Men eingin norðmaður vil droyma um at avtaka hesar fyrimunir fyrri arbeiddarfjöldina.

Tann stóða sum teir konservativu hava tikið og accepterað í dag, vildi forfedrarnir merkt sum ta reinu sosialismu.

Ja, soleiðis rekur sosialismunnar dýnamiska kraft afturhaldið fyrri sær og noyðir tað at góðtaka tað, sum — so undarligt tað ljóðar — konservativu varð til fyrri at forða og knasa.

Og einaferð, legði mágur Jónasar til, tá ið eftirkomanar av okkum fara at skriva um søguna idag, vil verða sagt um okkum, at um vit um eini 50 ár høvdu høvi at sæð, hvat, ið teir konservativu tá góðtøku, vildi vit óstast víð og merkt tað sum ta reinu sosialismu.

Javnaðarflokkurin er so stutt tann einasti flokkur á demokratiskum grundarlagi er í pakt við framtíðina.

Stóðan í Noregi er meinlik okkara stóða.

Har vóru tað teir borgarligu, sum komu til maktina við at ein flokkur, sum hugsunnarliga skuldi staðfesta javnaðarmonnum næst, sveik. Og her fylktust allir stórmannaflokkarnir móti javnaðarmonnum og røku javnaðarmenn av stjórnarpøllum við hjálp frá einum litlum flokki, sum øll krígsárin og so hesi 4 seinstu árin hevði verið í samstarvi við javnaðarflokkinn.

Hesin litli flokkurin sveik samvinnumenn sínar og gav seg upp til stórmannaflokkarnar.

Og at døma eftir tí stóða fallinum, hesin flokkur var fyrri, tá ið hann forráddi javnaðarflokkinn, vil hann ætlandi ongan mann fáa á ting við næsta val.

Tað sama vænta menn, at fólkasocialistarnir verða fyrri í Noregi. Við næsta val verður hann neyvnan at fáa fylkisvaldan mann á ting aftur, hóast hann kortini av øðr innar veljaranna sína kendi seg tvingaðan at seta arbeidarastjórnina inn aftur.

Arbeidds- og fiskimenn og allir frisinnaðir menn og kvinnur verða nú at læra, at hereftir er bara at velja millum javnaðarflokkinn øðrumegin og teir borgarligu hinumegin.

Og at arbeidds- og fiskimaðurin og sannir demokratir og frisinnaðir menn eigur bara ein flokk, bara ein politikk, tann sosialistiska flokkinn, tann sosialistiska politikkinn at halda seg til.

Reint fleirtal, tað er tí málð hjá javnaðarmonnum við næsta val. Men tað vinnist einans við, at hvørt einstigi javnaðarmaður brynjar seg út sum agitator fyrri sosialismuna,

Viðmerkingar

Fólkafloksmenn á tingi sum brævatjóvar

Verri villinivastur um vegagerð og ósannforari, enn tann ið »Dagblaðið« ber fram týsdagin tann 17. í hesum verður ilt at finna.

Tað er tó nakað í hesi grein sum er óhugnaligari enn ósannindi blaðsins fyrri at umbæra sín ráðherra. Tað er blaðstjórin fullkomuliga avdúking av einum morali, ið menn í øðrum føri missa heiðurin og æruna fyrri og summa stóðni verða við livsværigum fangelsi ella deyðstraff.

Blaðið aftrar seg ikki við, at fólkafloksmenn fara í skuffurnar hjá mótsöðumannatungum fyrri at »spionera«, taka møgulig privat brev. Sjálvt 14. sept. finnst at hesum óspektamoral.

Vit, sum skriva hesar reglur, vita einki um nakað tiltak frá Sandvikingi við illsinni mótl javnaðarmonnum. At onkur sandvikingur kann hava skrivað til onkran javnaðartingmann og kærar bygdarinnar neyð, so burturgoymd bygðin hevur ligið og liggur kann vera. Vit vita okkum einki missastreysti at hava átt ella eiga hjá sandvikingum. Valið hevur sýnt annað enn mistreysti til javnaðarflokkinn hjá teimum. Men hesum hava vit ongan ótta fyrri. Heldur bera vit nakran ótta fyrri, um »Dagblaðið« kunnger eitt privatbrev til ein javnaðarløgtingsmann, eitt privatbrev, sum tað sigur fólkafloksmenn hava stjolið úr eini skuffi í tinginum. Men tað, sum vit og alt Føroya fólk er helligið av, er tann ræðuliga lágt liggjandi moralur, sum valdar hesum blaðið og hesum flokki. Tá ið maður sjálvur fer at røsa sær av sínum brotmannalyndi, verður hann millum manna strikaður, og eingin vil hava nakað við hann at gera, um hann sleppur at ganga leysur.

Ikki sorg, men spælandi gleði og sigurskensla

Nei, hin gamli Marjus ella Níels ella hvørt ið tú so er í »Krossi«, sum leggur á meg og letur meg ríða so lágt, at eg skal fáa helsøtt og verða villur av sorg og harmi, tá ið tað hendir, at sjálvstýrisslandsstýri fyrri lani úr 60 milljónagrunnum fer undir at byggja fjallasmogurnar í Norðoyggjum. Nei, nei.

Vit javnaðarmenn komu at gleðast og fróast og hava hug at heva sigurmerki á stong tann dagin hetta hendir, og tað kanska eisini hendir, at vegurin til Oyndarfjarðar og fjallasmoga til Sandvikina verða gjørd við lani úr 60 milljónagrunnum, tí tað skyldast eina og aleina initiativi frá javnaðarmonnum, at hesin grunnur kundi verða til.

Annars meir seiðni.

J. H. Danbjørg.

teirri størstu og rættvísastu húsjónina, sum nakrantíð hevur verið frammi sum leiðstjóri fyrri teir samfelagsinteressuð.

VEGAGERÐIN

Neyðar fólkaflokksmaður í Dagblaðnum, sum er so fyrrikomin at hann veit sær einki til verju enn villini og rangvørga og ósanna skrivning.

Okkum nýtir ikki yvir fyrri Vága monnum at skriva nakað um Oyrargjárvegin og atleggjarbrúnnar har.

Sóknarstýrin har vita, at tað var við persónligari áheitan frá Dam og Haldur Hansen á Højgaard & Scultz byggingafelag, at farið varð undir at gera detailprojekt til Oyrargjárvegin og atleggjarbrúnnar har, og áttók felagið sær at gera hetta arbeiddið.

Fyrirrekað var fyrri peningi. Har stóð einki á. Lovað var at fara undir vegar og brúgvæðina til várs seinast, og tað hevði verið gjørt um seinasta landsstýrið slapp

at sitið við og ikki varð sturtað á ein ódemokratiskan hátt imótt fólksins vilja.

TUNNELIN Í NORÐOYUM

Detailprojektíð var gjørt liðugt undir seinasta landsstýrið, og peningurin var eisini fyrirrekaður og vildi verið klarur at nýta til seinasta vár og tunnellarbeidd longu byrjað, um seinasta landsstýrið hevði sloppið at hildið fram við vegætlan síni.

TUNNEL- ELLA VEGAGERÐ MILLUM SANDVIK—HVALBÆ

Hetta arbeiddi vildi eisini verið byrjað nú í ár sum eitt framhald av oygjarvegagerðini í Suðuroynni.

»Dagblaðið« sigur seg einki at (Framhald á 3. síðu)

Saltfiskaprisir

Prisásetingarnevndin á saltfiski hevur á fundi 17. september 1963 ásett fylgjandi landingarprisir á saltfiski.

Toskur yvir 12' nr. 1 stp. 95-10-0 fyrri tonsið

« » 12' « 2 stp. 85-10-0 « »

« allar støddir nr. 3, hondfiskur og rud stp. 54-0-0 fyrri tonsið.

Tó um meira enn 10 stp. av eini fiskalast er av stoddini 12-16', skal nøgðin, sum er yvir 10 pst. gjaldast við stp. 64-0-0 fyrri tonsið nr. 1 og 2 samfengt.

Fiskur landaður eftir teimum gomlu reglunum 3 pst. lægri prisir.

Hesir prisir eru galdandi frá og við 17. september 1963.

NEVNDIN

Politibekendtgørelse

I medfør af § 6 i lov af 13/4 1894 om politiet på Færøerne, forbydes herved fra dags dato og foreløbig til den 15/4 1964, ovenalt på Færøerne alt salg eller udlevering af »fyrværkeriartikler, uanset om bestilling eller køb har fundet sted tidligere. Dog skal salg og udlevering af fyrværkeriartikler være tilladt den 30. og 31. december 1963 indenfor den almindelige lukketid.

Fra salgs- eller udleveringsforbudet undtages dog: bord- og salombomber samt indendørs knaldefekter, raketter, »solex«, bengalske fakler og lignende ikke støjende effekter, stjernekastere samt knaldhætter og strimler til legetøjspistoler.

Salg af fyrværkeriartikler af enhver art samt krudt til børn og unge mennesker under 18 år er forbudt hele året.

POLITIMESTEREN PÅ FÆRØERNE, den 18. september 1963

Jørgen Larsen.

Eru tygum tekunnugur og kræsin, biði tá um...



Keypi ein pakka í dag